

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10, 15.

Anul VI.

București.

No. 7.

Istoria Denominațională.

Pionieri ai Mișcării Advente (Continuare).

c) Evanghelia este dusă întregii omeniri. Reformațiunea, așa cum se arăta prin Luther nu cunoștea ideea misionară și chiar dacă n'o înlătură cu totul, cel puțin o privia cu nepăsare.

I. Amos Comenius, ultimul episcop al Bisericii Fraților din Boemia, (decedat la 1670) socotea lucrarea misionară ca ceva absolut necesar pentru organizația unei Biserici vii. În timpul lui, ideea misionară a fost împerechiată cu mișcarea de colonizare a diferitelor state. Anglia este în frunte, întrucât eră în frunte în ce privește colonizările. Totuș pionier al lucrării misionare luterane a fost Bartholomäus Ziegenbalg. La 9. 7. 1706 a sosit la Trankebar. Crescut în școala lui Spener și Francke, a văzut că puterea mântuitoare este în Evanghelie. Fiind foarte mult lovit de greutăți, și desconsiderat de propria lui față a murit la 24. 2. 1719, ca biruitoare. Influența Pietismului asupra lucrării misionare din acele timpuri, mai ales prin Francke este foarte mult simțită. Numai din școlile lui Francke au plecat în câmp în curs de un secol 60 misionari, ceea ce pentru vremurile acelea însemnă un potop. În inima acestor misionari eră viu gândul, că trebuie să predice Evanghelia deoarece ea este o putere salvatoare. Se abțineau dela toate constrângerile spirituale, simțiau împreună cu oamenii și considerau câștigarea de suflete ca un câștig pentru împărăția lui Dumnezeu, iar nu ca un câștig pentru vreo comunitate oarecare.

II. Și Comunitatea Fraților a fost influențată de Halle, și mai ales prin convertirea lui Zinzendorf. Primii misionari trimiși de Comunitatea Fraților au fost Leonhard Dober și David Nitschmann. La 21. 8. 1732, au pornit la drum spre St. Thomas în Indiile Daneze de Vest. Din vremea lor ne-a rămas următorul cunoscut citat: „Suntem holăriți să devenim chiar sclavi, ca să putem salvă sufletele sclavilor”. În 1733

găsim misionari dela „Străjerii Domnului” în Grönlanda. Numele lui Zeisberger este cunoscut pentru lucrarea lui între Indieni.

III. Mișcarea misionară este întreruptă din cauza Raționalismului. Societățile misionare deabiă au dat semne de existență. Un creștinism lipsit de spirit nu e în stare să facă lucrare misionară.

IV. În timpul acesta vine, ca o revelație cuvântul: Deșteptare. Deșteptarea a creat lucruri noi înăuntru și în afară, în toate domeniile. Am auzit chiar de numele lui Wesley și Whitefield și știm cum a lucrat la ei deșteptarea. Despre lucrarea misionară Wesley zicea: „Parohia mea este lumea”. În primul rând ideea misionară s'a aprins cu mai mare putere la Bapțiști. Carey a vorbit la 31. 5. 1792 într'o predică asupra textului din Isa. 54, 2 asupra lemei: „Așteptați lucruri mari dela Dumnezeu și căutați să faceți pentru Dumnezeu lucruri mari”. El a fost cel dintâiu misionar baptist. În cursul a 30 ani a tradus Biblia sau părți din ea în numai puțin de 40 dialecte indiene.

V. În Societatea Misionară Londoneză s'au asociat clerici și laici, din Bisericile Presbiteriană, Metodistă și Episcopală. La 10. 8. 1796 corabia misionară „Duff” a părăsit patria și a ancorat apoi la Taiii. John Williams a devenit apostolul ținuturilor sudice. Faptul că avea putere de a străbate, vigoare și simplitate, l-a ajutat mult să facă lucru concentrat însoțit de larg-vedere. Predarea lui față de Isus l-a dus la moartea de martir la 20. 11. 1839.

VI. Deșteptarea a cuprins și biserica engleză de stat. La 1799 s'a format de către 19 clerici ai bisericii de stat o societate misionară pentru a întreprinde lucrare misionară în Africa, și în Orient.

VII. Un întreg șir de alte mișcări au apărut pe la sfârșitul secolului.

ZIUA EDUCAȚIEI DELA IULIE 1926.

1. Cântare de deschidere și rugăciune.
2. Cuvânt introductiv.
3. Muzică vocală sau instrumentală.
4. Mintea, mâna și inima în educație, W. E. Howell.
5. „Școlile noastre în anii 1925—1926”, W. M. Landeen.
6. Cântare.
7. „Apel către Tineret”, P. J. Gaede.
8. Însemnarea numelui persoanelor cari intenționează să vină la școală.
9. Colectă pentru Fondul de Educație al Conferinței.
10. Închidere cu cântare și rugăciune, ca Domnul să ajute celor hotărâți de a merge la școală.

Notă. Programul acesta urmează să fie executat în oricare Comunitate, în Sabatul dela 17 Iulie a. c., dimineața, în ora după Școala de Sabat. Conducerea acestei adunări o are Predicatorul, Lucrătorul sau Presbiterul Comunității, după cum este împrejurarea. E bine ca din vreme să se cerceteze programul acesta în Comitetul Comunității și să se repartizeze subiectele diferite la persoane cari au iubire de tine-

ret și sunt doritoare de a-i vedea împreună lucrători cu Dumnezeu. Cuvântul introductiv va fi spus de cel care conduce ora aceasta. El va arăta cât de folositor este ca noi să cercelem din timp în timp chestiunea educației și să încurajăm pe linerii noștri de a se folosi de privilegiul ce au, mai mult ca în trecut, de a câștiga o educație, care să-i facă mai buni lucrători pentru Dumnezeu. „Apelul către Tineret” va fi celui de cineva cu voce caldă și limpede. În această ședință se va face o listă de toate persoanele cari doresc să meargă anul acesta sau anul viitor la școală. Secretarul Comunității va cere apoi dela „Institutul Biblic” Strada Viilor No. 53, Diciosânmartin, formulare pentru înscrierea la școală. După ce sunt completate, se trimet la sediul Conferinței. Se va face și o colectă specială pentru Fondul de Educație al Conferinței, din care Conferința va ajuta tinerii meritoși, să studieze. Sumele vor fi înaintate cassierului Conferinței sub titlul „Pentru Fondul de Educație”. Pentru oricare altă informație vă rugăm să scriți la adresa arătată la sfârșitul articolului „Apel către Tineret”. Dorim ca Domnul să vă dea multă binecuvântare.

Mintea, mâna și inima în educație.

În chemarea adresată poporului Său de a merge în această lume și a face lucrarea Lui cea deosebită, Dumnezeu a pus tot ceace trebuie poporului și lucrătorilor Săi pentru a face cu succes lucrarea Sa. El a trimes pe Fiul Său în lume ca să arate ce este Dumnezeu pentru om și să arate prin pilda vieții Sale și prin învățăturile Sale ce însemnează Evanghelia și ce are să facă ea în omenire. Aproape de încheierea vieții Sale pe pământ, când eră aproape să se întoarcă la Tatăl, și să lase ucenicilor continuarea lucrării pe care o începuse, S'a rugat acea minună rugăciune care a fost raportată în capitolul 17 din Evanghelia lui Ioan. În rugăciunea aceea El zicea: „Nu mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe cari mi i-ai dat... Acum nu mai sunt în lume, dar aceștia sunt în lume... Pe când eram eu ei în lume, îi păstram în numele Tău... Le-am dat cuvântul Tău... Ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume. Sfințește-i în adevărul Tău: Cuvântul Tău este ade-

văr. După cum Tu M'ai trimes în lume, și Eu i-am trimes în lume”.

Această arzătoare rugăciune cuprinde câteva lucruri foarte importante, cari pot să fie arătate pe scurt în felul următor:

1. Isus a ales să facă lucrarea Sa de pe pământ, prin poporul Său.
2. El dorește ca ei să facă lucrarea Sa în același chip în care El a făcut această lucrare când a fost aici.
3. Ei trebuie „să nu fie din lume” după cum El nu eră din lume.
4. Ei trebuie să dea lumii Cuvântul lui Dumnezeu, după cum El li-a dat lor acest Cuvânt.
5. Poporul Său trebuie să se sfințească pentru lucrul Lui prin adevărul pe care li l-a dat prin cuvântul Său.

Pavel, despre care se spune că este, afară de Isus, cel mai mare învățător pe care l-a avut lumea vreodată, a înțeles lucrurile acestea, când a spus: „Nu vă asemănați lumii, ci schimbați-vă prin înnoirea minții voastre, ca să cunoașteți ce

este bine și bine primit și desăvârșita voință a lui Dumnezeu“. Dacă noi nu trebuie să ne asemănăm lumii în viața noastră spirituală din fiecare zi, fără în-doea a nu trebuie să ne asemănăm lumii nici în mijloacele nici în metodele de a face lucrarea lui Dumnezeu. Educația este unul din mijloacele și metodele cele mai importante pe cari Dumnezeu ni le-a dat pentru încheierea lucrării de a vesti Evanghelia în lumea întreagă. Prin urmare nu putem să admitem punctul de vedere al lumii în ce privește educarea copiilor și tineretului nostru, dintre cari trebuie să se recruteze lucrătorii noștri pentru această lucrare universală.

Mintea.

Punctul de vedere al lumii este să facă educația minții. Dar după cuvântul lui Dumnezeu, mintea este numai o a treia parte din corpul întreg. El este format din „spirit, suflet și corp“, după cum reiese din rugăciunea lui Pavel din 1 Tes 5, 25. Am putea să explicăm lucrurile mult mai simplu, zicând că în ce privește educația trebuie să dăm cuvenita atenție minții, mâinii, și inimii, dacă vrem să dezvoltăm omul întreg așa după cum este planul lui Dumnezeu.

Dumnezeu a binevoit să ne dăruiească cu scrierile Spiritului Profetic, care să interpreteze însemnătatea planului Său pus în practică. În primul articol care a fost scris pentru Adventiștii de Ziua Șaptea cu privire la educație se spune: „Ori-ce efort de a ridica deasupra educației morale cultura intelectuală, este rău îndrumat“, și mai departe se spune că tineretul nostru „trebuie să aibă disciplina câștigată din munca manuală regulată, care pune la lucru toți mușchii“ în timpul cât învețe educația lor.

Dacă urmăm metoda lumesc de a educa numai mintea, suntem în grozava primejdie, de a obține rezultatele arătate de apostolul Pavel ca fiind caracteristica zilelor din urmă, și anume că productul educației lor va fi „obraznici, îngâmfași, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu“. Conducătorul unei mari națiuni a spus următoarele cuvinte foarte potrivite: „Oamenii educați în ce privește mintea dar needucați în ce privește buna purtare și credința, sunt o primejdie a națiunii noastre“. E foarte primejdios de a educa mintea fără a face ca aceasta să fie contrabalansată de către educarea mâinii și a inimii.

Mâna.

Mâna, reprezentând puterile corpului este un al doilea membru al trinității de educat după cum ne arată planul lui Dumnezeu. În Cuvântul lui Dumnezeu corpul este arătat ca fiind templul Spiritului Sfânt. Deaceia datorită noastră este să mărim în corpurile noastre pe Dumnezeu. Dar dacă toate puterile și lucrările corpului n'ar fi sub conducerea Spiritului lui Dumnezeu, cum L-am putea mări prin corpul nostru?

Și iarăș, sănătatea locuiește în corpul material. Dacă puterile fizice nu sunt în starea cea bună, ele nu pot să fie folosite cu adevărat spre lauda lui Dumnezeu. Din cauza aceasta chiar ne este serios atrasă luarea aminte, că „sănătatea trebuie să fie păzită și apărată cu aceeași sfințenie ca și caracterul“. Lucrul acesta este adevărat din cauză că legile lui Dumnezeu slăpănesc viața spirituală, după cum slăpănesc și viața corporală. Lumea dă o deosebită atenție puterilor fizice în cursul timpului de educație, dar în mare parte o face dând mare însemnătate jocurilor și sporturilor și altor activități cari nu au mai mare valoare decât niște simple mișcări, și sunt împerecheate cu alte elemente cari au puterea de a duce tineretul în cealaltă extremă tot atât de primejdioasă ca și aceea de a fi obraznici și îngâmfași anume, că vor fi „mai mult iubitori de plăceri, decât iubitori de Dumnezeu“. Dumnezeu înclocuiește acest fel de a face educația corpului, prin muncă manuală sănătoasă și cu rezultat folositor, precum și cu lucrare misionară care scoate pe tineri în aer liber și aduce efectul cel mai sănătos, căci făcând bine altora, aceasta se resfrânge asupra propriului spirit și corp al celui ce face binele.

Inima.

Dar mai mare dintre toate acestea este educarea inimii. „Din inimă sunt ieșirile vieții“. „Din plinătața inimii vorbește gura“. Inima firească este plină de înșelăciune și foarte rea. Dacă inima nu este schimbată, e primejdios de a desvolta mintea și puterile corporale, căci lucrul acesta înseamnă că facem să crească puterea lor de a face rău, căci ei sunt conșuși de o inimă nerenăscută.

Tocmai din pricina această lucrarea de educație creștinească, trebuie să fie cu desăvârșire spiritualizată. De fapt, între darurile spirituale pe cari Dumnezeu le-a

împărțit poporului Său pentru a-i ajuta să termine lucrarea încredințată lor, este și darul de a învăța. Nici un profesor nu poate să se adapte la programul de educație creștinească, dacă inima lui însăși n'a fost renăscută, și dacă nu vede în programul nostru însăși mijloacele și metodele divine de a desvoldă vieaja spirituală mai pe sus de orice altceva și de a modela gândurile și intențiile inimii așa cum sunt exprimate în vieaja. Oricare profesor care are numai pregătirea intelectuală, profesională sau tehnică pentru această lucrare nu este potrivit pentru a răspunde la chemarea lui Dumnezeu de a se sfinși pe sine și de a sfinși pe tinerii de sub conducerea lor. El nu poate să arate prin vieaja și prin învățătura lui pe Dumnezeu, după cum se rugase Isus și după cum ceruse El pentru aceia cari urmă să ia asupra-le încheierea lucrării Sale din lume.

Lucrarea Adventiștilor în întreaga lume este cu totul de un caracter spiritual în tendințele ei. Singurul scop pentru care noi suntem organizați ca un singur popor este câștigarea de suflete, pentru aceea ne-am și avântat într-o lucrare ca aceasta înfinsă pe întregul pământ. Școlile noastre sunt centre spirituale rânduite de Dumnezeu pentru ca acolo tinerii noștri să poată învăța cum să trăiască o vieaja spirituală și cum să se pregătească pentru o lucrare spirituală.

Cât de fără rost este deci de a pune în fruntea lor un profesor care nu este condus de Hristos și care nu are o viziune spirituală a întregii Sale lucrări. Cât de fără rost este deci de a ocupa timpul în școlile noastre pentru a învăța pe tineri lucruri de acelea cari nu-i conduc mai înainte de toate la înălțarea viejii spirituale, ca primă și mai însemnată ființă de afins, și cari nu adaugă acele cunoștințe și acea educație practică la zestrea ele-

vului, absolut necesară pentru ca el să aibă succes în lucrarea lui. De fapt, orice forță a profesorilor, tot cuprinsul programei școlare, orice exerciții și orice lucru în Școlile Adventiștilor de Ziua Șaptea ar trebui să fie așa fel constituite și așa fel spiritualizate încât să conducă la formarea acelei viejii din inimă în tineri, care singură face a merită să ducem mai departe existența propriilor noastre școli.

Părinții cari nu pot să vadă marea deosebire între o educație mai mult a minții ce se dă în școlile lumești și educația pentru inimă care stă la temelia întregului plan de educație creștinească și care-l străbate în întregime și în toate privințele când este bine executat, sunt lipsiți de vederea spirituală. Asemenea părinți nu vor putea să dea o socoteală bună în ziua marilor socoleli când va fi întrebat: „Unde este turma ta, turma ta frumoasă?”

Comunitățile acelea cari au destui copii de școală, și cari nu se interesează de ei, îndrumându-i către școlile noastre, nu se pot aștepta să audă cuvântul de laudă: „Bine!”

Conferințele cari au copii și tineri destui, și totuși nu fac sforțări pentru îndrumarea lor pe căile adevăratei educații creștinești pierd timpul cel mai prețios în care aceștia ar putea fi aduși în strânsă legătură cu Mântuitorul lor, care ar face din ei servi credincioși ai Săi.

Prin urmare să facem aslăzi un nou legământ cu Dumnezeu consacându-ne iarăș lucrării de a educă mintea, mâna și inima, pentru a atinge idealul divin în vieaja fiecăruia, și pentru a pregăti bărbați și femei cari să lucreze după planul lui Dumnezeu pentru a încheia lucrarea scurt în dreptate și a face o lucrare grăbită pe pământ.

W. E. Howell.

Școlile noastre în anii 1925 - 1926.

Anul 1925-1926 a fost în multe privințe unul din cele mai bune ale Istoriei activității noastre scolastice. Am avut în acest timp douăsprezece școli misionare cu 1200 elevi și oșisprezece școli ale comunităților cu 409 elevi, în total deci 1609. Elevii școlilor noastre au vândut mai multe cărți și mai multe reviste, au colectat pentru misiuni și au făcut mai mult lucru misionar de altă categorie, decât în oricare alt an. Un deosebit de ales spirit crești-

nesc a domnit în fiecare instituție și aproape șaptezeci și cinci de suflete prețioase au fost bolezate în urma activității școlilor noastre.

Este interesant de a urmări neconținuta creștere a activității școlare din câmpul nostru destul de înlins. Acum patru ani am avut nouă școli misionare cu 675 elevi și 10 școli pentru copiii comunităților cu 217 elevi. Atunci aveam șaptezeci și opt de profesori, acum avem o sulă opt. Se poa-

te vedeă că în timp de patru ani numărul școlilor pentru copiii comunităților aproape s'a dublat, și tot așa s'a întâmplat și cu numărul elevilor. Dar mai însemnat este faptul că în cursul ultimilor patru ani aproape 900 elevi din școlile noastre au fost angajați în lucrare fie temporar, fie definitiv. Acesta este unul din cele mai bune rapoarte ce se pot da din vreo parte a câmpului nostru, și dă dovadă pentru totdeauna, că școlile noastre își îndeplinesc nobil partea lor pentru încheierea lucrării.

Dar ele trebuie să facă și mai mult. Ele nu numai că trebuie să pregătească lucrători pentru această lucrare, dar mai trebuie să aibă o influență binefăcătoare, înălțătoare și mântuitoare, asupra tinerețului nostru, asupra familiilor și comunităților noastre. Cu mult timp mai înainte sora White a scris: „Școlile noastre au fost organizate tocmai pentru a înarmă pe tinerii noștri contra ispițelor vrăjmașului”. Prin urmare ele sunt un factor de primul rang pentru salvarea sufletelor. Datoria lor este de a legă cu iubire pe elevi de

Dumnezeu în Hristos, și a-i întări în felul acesta contra celui rău. Vorbind despre legăturile școlilor cu familiile Adventiștilor de Ziua Șaptea și cu comunitățile noastre, ea zice: „Buna stare, fericirea, viața de credință a familiilor cu cari tinerii vin în legătură, prosperitatea și evlavie comunităților din care fac parte ca membri sunt în mare măsură dependente de educația religioasă pe care o primesc la școală”. (Counsels to Teachers, p. 497). Aceasta aduce școala în familie, în comunitatea și în câmp, în oricare parte a organizației noastre.

Să cercetăm cu toji cu multă grijă și cu multă rugăciune adevărata însemnătate a școlilor noastre. După aceea să facem ca mulți părinți și multe mame să trimeată pe copiii lor în aceste fortărețe spirituale în cari, pentru o vreme, ei să poată fi adăpostiti de atacurile vrăjmașului și să fie pregătiți pentru o viața de mai mult succes în familiile lor, în comunitatea lor și în sfârșit în marea câmp al Domnului.

W. M. Landeen.

APEL CĂTRE TINERET.

Ziua de astăzi 17 Iulie, este pentru noi o zi deosebită. Prin lumea întreagă se vorbește astăzi despre educația tinerilor, așa de dragi nouă. Dar și pentru noi, cei din aceste locuri lucrurile sunt de mare însemnătate, fiindcă problemele ce ne stau în față sunt mari și însemnate. Asupra tinerilor noștri rezidă o mare răspundere. Domnul cheamă: „Veniți astăzi și lucrați în via Mea.” Mii de suflete așteaptă să audă cuvântul cel bun al Evangheliei. Mii de suflete sunt fără Dumnezeu în lume și se pierd în păcatele lor. Ei strigă după ajutor și nimeni nu se află să le ajute. Iubite frate tânăr, iubită soră tânără, ți-ai dat seama vreodată că tocmai tu ești chemat să ajuți aceste sărmene suflete pierdute în păcat, și să le aducă vestea mântuirii. Datoria este mare și grea și avem nevoie în acest scop de o pregătire temeinică. Deasemenea și Spiritul Profetei ne îndeamnă să pregătim pe tinerii noștri. Unul din pasagiile ce am putea citi este următorul: „Avem o oaste de tineri, cari ar putea face mult dacă ar fi bine conduși și încurajați. Noi vrem ca tinerii noștri să creadă adevărul; vrem ca ei să fie binecuvântați de Dumnezeu; vrem ca ei să ia parte la planuri bine chibzuite spre a ajuta altor tineri. Să fa-

cem ca toji să fie crescuți în felul acesta, ca ei să reprezinte adevărul în adevărata lumină, prin aceea că pot prezenta dovezi pentru nădejdea care e întru Hristos. În felul acesta vor aduce onoarea lui Dumnezeu în orice ramură a lucrării pentru care sunt făcuți capabili de a lucra.” Buletinul Conf. Generale.

Avem sute de tineri în Uniunea noastră și mulți din ei ar trebui să se simtă chemați să vină la școală spre a fi pregătiți și a se consacra lucrării Domnului. Timpurile cer aceasta. Datoria noastră ne chiamă la lucrul acesta, deoarece lucrul nostru e mare. „În lumea întreagă”, e deviza noastră. Într-o singură generație trebuie să încheiem lucrarea. Dar cum putem noi face lucrul acesta, fără o temeinică pregătire? Secerătorul nu intră în holdă până nu și-a bătut și ascuțit secera. El nu zice că e o pierdere de timp buna pregătire a unei sale. Tăietorul de lemne nu pleacă la pădure să doboare copacii până când nu și-a ascuțit toporul. El știe bine că poate să aibă mai mare succes atunci când uneltele-i sunt ascuțite. Așa e și cu lucrătorii din via Domnului. Pregătirea lor e necesară. Domnul vrea să trimeată la secerișul Său lucrători destoinici având seceri ascuțite. Institutul nostru

Biblic este locul cel mai potrivit spre a câștiga această pregătire. „O mare întină a școlilor noastre e de a pregăti pe lineri ca ei să poată lucra în instituțiile noastre și în diferitele ramuri ale Evangheliei.“ *Mărturiile Vol. VI, p. 135.*

Iubite tată, iubită mamă, poate că ai un fiu sau ai o fiică pe cari i-ai putea consacra în lucrarea Domnului. Nu-i opri. Domnul vrea poate ca tocmai prin fiul tău sau prin fiica ta să-ți dea o mare binecuvântare, și această binecuvântare trebuie să n'o pierzi. Poate crezi că fiul tău e prea potrivit pentru lucrare. Ascultă însă ce se spune în cartea „Educația“ la pag. 270: „Intenția lui Dumnezeu pentru copiii, cari cresc în mijlocul nostru e mai înfîșă, mai adâncă și mai înaltă de cum ar putea pricepe mîntea noastră mărginită. În vremile trecute Dumnezeu a luat suflete, găsite de El credincioase, dela poziția cea mai umilă spre a-i binecuvânta să ajungă la locurile cele mai înalte ale lumii. Mulți tineri ai zilelor noastre, cari cresc în familia lor ca și Daniel în Iudea, unde el a studiat cuvintele și lucrările lui Dumnezeu, vor sta ca martori pentru împăratul împărățiilor, în cercurile legiuitoare și în sălile justiției și la curțile împărătești. Foarte mulți vor fi chemați să slujească în locuri depărtate. „Poate că tocmai fiul tău care astăzi poate nu fîgăduiește așa de mult, odată va merge ca martor în sălile justiției sau va fi trimis ca misionar. Domnul se uită la inimă.

Nu numai părinții și mamele ar trebui să se intereseze de educația tineretului ci, „subiectul educației ar trebui să intereseze întreaga comunitate a Advenștilor de Ziua Șaptea.“ *Vol. VI, pag. 162.*

„Președinții de Conferință, predicatorii, lucrătorii biblici și presbiterii pot să încurajeze și ei pe tineri să facă planuri de a veni la școală. Ni se mai spune: „Nici o altă lucrare ce ni s'a încredințat, nu e așa de însemnă ca educația tineretului și orice cheltueală necesară pentru educație nu sunt bani dați de geaba.“ Deasemenea: „Tuturor tinerilor noștri ar trebui să li se îngăduie a se bucura de binecuvântările și privilegiul educației în școlile noastre.“ *Vol. VI, p. 197.*

Pentru a răspunde mai bine la cererile lui Dumnezeu frații conducători au văzut că e bine ca lucrarea de educație din această Uniune să fie sprijinită. După cum se știe, până acum am înțeles cursurile noastre biblice în Focșani. Cum însă acolo avem loc prea puțin ne-am procurat pentru acest scop, cu ajutorul lui Dumnezeu,

un loc frumos în apropiere de Diciosănmărin în Transilvania, unde în timpul de față se clădește un nou local. Ne aflăm aci încă din Aprilie când ne-am mutat din Focșani. Locul se află pe cîina unui deal. Întreaga suprafață e de zece jugăre. Șapte sunt plantate cu pomi fructiferi și vie. Un jugăr cuprinde parcul, iar două jugăre sunt teren liber pentru lucrat și pentru noii clădiri. Clădirea ce se construiește acum este de 14×22 metri și va avea două etaje. Va fi folosită ca loc de școală și de găzduirea fraților. Până când aceste rînduri vor fi ajuns să fie celtite credem că noua clădire va fi ajuns la acoperiș. Vila mare și frumoasă care există acolo chiar și în timpul de față va fi folosită ca locuință pentru surori și pentru profesori. Sperăm să avem loc destul pentru toți școlarii ce se vor prezenta. Dacă Domnul ne ajută cu binecuvântarea Sa, sperăm ca la toamnă școala să înceapă la timp.

Iubiți tineri fac apel la voi să nu pierdeți prilejul. Domnul a făcut lucruri mari pentru noi și noi vrem iarăș să facem lucruri mari pentru El. Ești tu pregătit să faci un sacrificiu? Fac apel mai ales la cei trei clase de tineri. Mai întătu la acei cari simt îndemnul să asculte chemarea Domnului. Aceia cari vor să lucreze și să se consacre lucrării Domnului. Aceia cari simt povara pentru sufletele pierdute trebuie neapărat să vină la școală. Al doilea, sunt unii cari încă nu sunt convinși că Domnul îi cheamă sau cari nu au avut încă ocazia de a cunoaște femeinic adevărul, adus de tripla solie îngerească. Unde ar putea fi un loc mai potrivit ca la școală, ca cineva să se poată familiariza cu solia zilelor din urmă. Și aceia cari poate n'au făcut încă legământ cu Domnul dar cari totuș sunt dornici să meargă pe urmele Sale; și aceștia să vină la școală. În al treilea rînd sunt aceia cari deși lucrează în câmp simt că nu au încă acele calități spre a face pentru Domnul un lucru bun. Aceștia ar trebui să facă împreună cu noi cel puțin un curs sau două, ca în felul acesta să poată fi făcuți mai capabili să facă cu mai mare succes lucrul lui Dumnezeu. Domnul va binecuvânta sforțările noastre și vă va ajuta. Și colportorii intră în rîndul acestora. Fără îndoială voi puteți lucra cu mai mare succes când veți fi instruiți în direcția aceasta.

Da, aud pe mulți că zic: „De unde să luăm însă bani pentru a veni la școală?“

(*Urmare la pag. 111.*)

Material ajutător pentru ora misionară din luna August

Organizația misionară a Comunității este o putere spirituală.

Oricare întreprindere din lume se crează și se conduce cu speranța și cu înțina de a da lumii ceva, de a avea o influență și de a avea succes. Lucrul acesta se poate spune și despre crearea lumii, despre lucrarea pe care Dumnezeu o face în natură, ca și despre opera de mântuire a sufleteilor. Succesul fiecărei lucrări depinde mai ales de organizația pe care o are. Organizația este o clădire, o întocmire făcând din mai multe părți sau organe legale între ele, aparținând una alteia, în care fiecare parte sau organ face, după puterile și calitățile sale, tot ce poate mai bine spre a sluji scopul, după cum așa de frumos ne explică Pavel în 1 Cor. 12 și Efes. 4, 11—16. Organizația este creierul, sâmburele lucrării și puterea — moloare ce duce la succes. O bună organizație în care fiecare organ se mișcă și face partea sa după statutele sau rânduețile de bază, va fi încoronată cu succes; merge din biruință în biruință. Iar în celalt caz, când fiecare organ în parte se mișcă și lucrează după propria sa voință și dorință, fără să fie seamă de celelalte ajunge la starea de haos și de înfrângere.

Comunitatea lui Dumnezeu depe pământ, în zilele noastre Comunitatea noastră, a Adventiștilor de Ziua Șaptea are de făcut pe pământ o lucrare, și deaceea este o înlocuire, o organizație de diferite părți sau de diferiți membri legați la un loc, cari trebuie să facă, fiecare în parte după puterile lui și după rândueala dată, lucrul încredințat, anume să pregătească și să prezinte lui Dumnezeu un popor, care să oglindească în afară caracterul Său, și care să fie vrednic de a fi luat în împărăția Sa.

Diferitele părți ale acestei organizații misionare a comunității lui Dumnezeu sunt: 1. Membrii aparte; 2. Grupa sau Comunitatea cu organizația misionară locală, precum Școala de Sabat cu adunarea lor de Instructori, clasele Școlii de Sabat, grădina de copii, secțiunile diferite ale copiilor, tinerilor și majorilor; grupele misionare; cercul Misionarilor Voluntari; Tabila și cu celelalte întocmiri pentru serviciul divin și

pentru administrație; 3. Câmpul misionar sau Conferința locală; 4. Uniunea; 5. Diviziunea și 6. Conferința Generală; toate aceste secțiuni cu toate înlocuirile lor locale, precum școli, case de Editură, instituții sanitare, fabrici de alimente, etc. Toate aceste organe, chiar dacă sunt de diferite feluri, sunt toluș părți ce-și aparțin una alteia, strâns înrudite în înțina pe care o urmăresc; ele trebuie să slujească, după cum s'a spus mai sus, scopul comun și pentru ca să aibă succes trebuie să se miște și să lucreze în cadrul pus de rânduețile de bază pentru atingerea scopului comun. Din această cauză organizația misionară o unei grupe, a unei comunități, a conferinței, uniunii, a diviziunii sau a Conferinței Generale, este o putere spirituală, o putere dumnezească în lucrarea lui Dumnezeu spre mântuirea oamenilor.

Vrăjmașul sufletului oamenilor — Satan — și lucrul acesta foarte bine și deaceea face sforțări cât mai mari cu puțință spre a lovi organizația noastră misionară. El o atacă prin aceea că ținde să aducă în comunitate fătăria, neglijența și luptele, spre a desbină pe membri și spre a sfâșia organizația. În Mărturi Vol. 4, pag. 258, celim: „O, cum ar mai sălta Satan de bucurie dacă i-ar isbui să poată intra în acest popor și să desorganizeze lucrarea; în timpul acesta, când mai mult ca oricând, e nevoie de o mai temeinică organizație”. Prin urmare organizația misionară a comunității este o putere spirituală, o putere a lui Dumnezeu, care nu lasă pe Satan să intre în Comunitate; o apără de membri nevrednici; descoperă pe membri răi și nelucrători, și ne ține totdeauna trezi și ne îndeamnă neconștient la veghere, ca și la lucrul, până când noi — poporul Său — suntem gata pregătiți să primim pe Domnul, când în curând se va arăta pe norii cerului spre a merge cu El împreună în împărăția Sa. Să iubim dar organizația misionară și fiecare să facem partea ce i-a fost dată pentru a ajunge curând scopul hotărât nouă.

P. H. Hermann.

Aducem la cunoștință că, din cauza scumpirii materialelor prime și a urcării salariilor personalului Tipografiei, prețurile tuturor tipăriturilor noastre a suferit o urcare, cu începere dela 15 Iunie 1926.

LECȚIUNI PENTRU COPII.

Lecțiunea 1 — 3 Iulie, 1926.

Isus îmbărbătează pe ucenicii Lui.

Text biblic: Ioan 14, 1—31.

De memorizat: „Să nu vi se turbure inima, nici să nu se înspăimânte”. Ioan 14, 27.

1. În timp ce Iuda părăsise camera de sus unde fusese jînulă cina de Paști și unde Isus spălase picioarele ucenicilor, și în timp ce se grăbiă să întâlnească pe mai marii proșilor, Isus continuă să învețe pe cei unsprezece. El le vorbi foarte lămurit despre cele ce aveau să vină și că El avea să-l părăsească în curând. El le vorbi cu multă iubire, zicându-le: „Copilașilor, mai sunt pușin cu voi. Mă veți căluta, și, cum am spus iudeilor că, unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot așa vă spun și vouă acum”.

2. Ucenicii nu se simțiră bucuroși când auziră acestea. Ei se strânseră cât mai mult în jurul lui Isus, Învățătorul și Prietenul lor iubit. Ei se obișnuiseră să privească la El, atunci când aveau nevoie de vreun ajutor, într-o turburare sau amărăciune oarecare. Acum când El le vorbi despre despărțire, ucenicii se simțiră foarte părăsiți și îndurerăți.

3. Cuvintele lui Isus erau pline de curaj. El începî să le vorbească despre casa lor cerească. El spuse: „Să nu vi se turbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n'ar fi așa, v'aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi”.

4. Aceste cuvinte incurajaseră inimile poporului lui Dumnezeu din timpul acela. Acele locașuri din ceruri, pe cari Isus se duse să le pregătească sunt aproape gata, și El va veni în curând pe pământ spre a lua pe poporul Său și a-i duce în această casă cerească.

5. Atunci Toma, care întoldeauna credea cu greu, spuse lui Isus: „Doamne nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea intracolo?” Isus răspunse: „Eu sunt calea,.... nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”.

6. Nu sunt mai multe căi ce duc spre ceruri; ci este doar o singură cale, și aceasta se găsește prin credință în Isus și prin primirea dela El a iertării păcălelor noastre. Nimeni nu poate spune că va găsi o altă cale de a fi mântuit. Nu se mai află o altă cale.

7. Domnul Isus spuse: „Dacă Mă iubiți veți păzi poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână (să viețuească) cu voi în veac”. Mângâietorul pe care-l făgădui Isus este Spiritul Sfânt. Acest Spirit locuiește în inima oricărui care iubește pe Isus. Spiritul ne conduce și ne călăuzește. Spiritul ne ajută să înțelegem Biblia, și să ne amintim celele care învățat. Noi putem să avem în orice moment Spiritul Sfânt cu noi, ca Ajutorul și Mângâietorul nostru. Satan nu poate birui pe acel în a cărui inimă locuiește Spiritul Sfânt.

8. În toate clipele și în orice loc, precum și atunci când ne simțim slabi și părăsiți, Mângâietorul ne răspunde la rugăciune. Noi putem fi despărțiți de prietenul pământesc, dar nimic să nu ne despartă de Mângâietorul ceresc.

9. Isus mai zise: „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește, și cine Mă iubește, va fi iubit de Tatăl Meu... Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele.”

10. Isus încheie vorbirea Sa cu ucenicii, zicându-le: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v'o dau cum o dă lumea. Să nu vi se turbure inima, nici să nu se înspăimânte. Ați auzit că v'am spus: Mă duc, și Mă voi întoarce la voi. Dacă M'ați iubi, v'ați fi bucurat că v'am zis: Mă duc la Tatăl; căci Tatăl este mai mare ca Mine.”

11. „Și v'am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întâmple, pentru ca atunci, când se vor întâmpla, să credeți”. Domnul Isus știa, că în curând va fi dat în puterea oamenilor celor răi cari săvârșeau lucrurile Satanii, și deci le spuse ucenicilor: „Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia.... Sculați-vă, haidem să plecăm de aici.”

12. Isus și cu cei unsprezece porniră prin mulțimea de străzi, și eșiră afară de poarta cetății, îndreptându-se spre Muntele Maslinilor.

Intrebări.

1. Unde se duse Iuda după ce părăsi camera de sus? Ce spuse lămurit Domnul Isus celor unsprezece?

2. Cum primira ei aceste cuvinte?

3. Cum incurajă Domnul Isus pe ucenicii?

4. Ce efect avură aceste cuvinte asupra poporului lui Dumnezeu? Pentru ce ar trebui și noi să le dăm un mare interes?

5. Ce spuse Toma lui Isus? Ce îi răspunse Isus?

6. Câte căi pot fi spre ceruri? Care este singura cale? Ce nu poate găsi nimeni?

7. Ce va păzi acel care iubește pe Isus? Pentru ce lucru spuse Isus că vrea să se roage? Cine este Mângâietorul? Unde își face Spiritul locuința? Ce face El pentru acei în a căror inimă locuiește?

8. Când vine Mângâietorul? Prin ce se deosebește legătura cu Mângâietorul, față de legătura cu prietenii din lume?

9. Cum dovedim iubirea noastră față de Isus? Pe cine iubește Tatăl? Ce nu putem spera dela cineva care nu iubește pe Domnul Isus?

10. Incheind Isus vorbirea Sa, ce lăasă El ucenicilor Săi? Ce le mai spuse Isus?

11. Pentru ce spuse Isus ucenicilor despre cele ce aveau să se întâmple în curând? In puterea cui va fi dat El în curând? Ce nu mai putea face El atunci? Ce le spuse Domnul Isus să facă acum?

12. După aceea unde merse Isus și cu cei unsprezece?

Lecțiunea 2 — 10 Iulie 1926.

Butucul de vie și coardele.

Text biblic: Ioan 15, 1—15.

De memorizat: „Eu sunt viața, voi sunteți coardele.” Ioan 15, 5.

1. După ce Isus părăsi camera de sus împreună cu cei unsprezece, și trecu prin acea mulțime de străzi pre a ieși afară din oraș, ei merseră în pas liniștit spre Ghelsemani, o grădină aflată la poalele Muntelui Maslinilor. Luna strălucia cu multă putere, și Domnul Isus văzu un butuc de viță ce creștea lângă cale. Isus atrase atenția ucenicilor asupra viței, și folosindu-se de ea, dădu o învățătură, ce ne ajută și nouă să pricepem ce este El pentru fiecare din poporul Său.

2. Privind spre butucul de viță, Isus

zise: „Eu sunt adevărata viță, și Tatăl Meu este vierul”. Evreii considerau vița ca fiind planta cea mai folositoare dintre toate. In acest ținut ea aducea o recoltă foarte bogată, căci ciorchinii ei erau mari și dintre cei mai frumoși. Isus nu spuse despre Sine, că ar fi asemenea palmierului, sau cedrului înalt sau stejarului puternic, cari stau fără nici un alt sprijin.

3. Pe când eră pe pământ, Isus spunea: „Prin Mine Insumi nu pot face nimic”. Vița crește și se ridică cu ajutorul cârceilor pe cari și-i încolăcește împrejurul aracilor pe cari se sprijină; și Isus alese ca să se înfălișeze pe El ca vița, încredinându-Se în sprijinul și puterea Tatălui Său, lucru pe care ar trebui și noi să-l facem acum.

4. După aceea Isus spuse: „Eu sunt vița, voi sunteți coardele”. Acei cari aparțin lui Isus sunt ca și învăliuși de El și încă mai mult ei chiar sunt o parte din El căci sunt coarde ale viței. Apoi Domnul Isus spuse mai multe lucruri, ce se pot întâmpla cu coardele. El spuse: „Pe orice coardă, care este în Mine și n'aduce rod, El o taie, și pe orice coardă care aduce rod, o curățește, ca să aducă și mai mult rod.”

5. Dintre toate plantele, nu este nici una care să aibă nevoie să fie curățată cu cosorul atât de mult și așa de des ca vița. Lăsată în voia ei, va crește și se va întinde foarte repede, dar ea va aduce roade puține, și nu așa bune. Coardele trebuiesc curățate — tăiate — pentru a le face să aducă un rod îmbelșugat și bun.

6. Isus dorește ca noi să fim niște creștini cari aduc roade bune. „Rodele Spiritului sunt: iubirea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătața, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor”. Pentru ca să putem fi făcuți să aducem aceste roade, în orice timp, noi trebuie să trecem prin încercări, dureri, piedici, și turburări. Acestea sunt cosoarele vieții noastre. Când ele se găsesc pe calea cea dreaptă, viața noastră devine frumoasă și curățită prin ele, și deci este în stare să fie de mare folos altora.

7. Continuând să scoală învățături dela vița despre care El vorbiă ucenicilor Săi, Isus spuse: „Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi. După cum coardele nu pot aduce roade dela sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roade, dacă nu rămâneți în Mine... Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multe roade căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.

8. Este ușor de înțeles că atunci când o coardă este ruptă din viță, ea se vestește și moare și deci nu mai poate aduce roade, fiindcă coarda își trage puterea de vieajă din viță. Este foarte adevărat, că atunci când cineva se desparte de Isus, nu poate aduce roadele Spiritului, căci puterea de a face binele nu este în om, ci în Isus.

9. La curățatul viei, toate coardele uscate sunt tăiate de lângă cele sănătoase și cu putere de vieajă. Isus aseamănă pe acei, cari s'au despărțit de El, cu acele coarde tăiate. „Dacă nu rămâne cineva în Mine este aruncat afară, ca coarda neroditoare, și se usucă; apoi coardele uscate sunt slrânse, aruncate în foc, și ard.”

10. Deasemenea Isus spuse ucenicilor, ce vrea El să facă pentru acei, cari cu adevărat sunt copiii Săi. El spuse: „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” Isus este bucuros să ne audă că cerem lucrurile, cari ne trebuie. El ne iubește prea mult, încât să poată să ne dea ceva, ce ar fi spre răul nostru, ci totdeauna El este bucuros, când noi cerem putere spre a aduce roade bune. El spuse: „Prin această Tatăl Meu va fi proslăvit (I se aduce cinste); și voi veți fi astfel ucenicii Mei.”

11. După aceasta Domnul Isus vorbi despre iubirea Sa față de ucenicii Săi. „Cum M'a iubit pe Mine Tatăl. așa v'am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în iubirea Mea.” El ne spune deasemenea și cum trebuie să ne privim unul pe altul, zicând: „Această este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v'am iubit Eu. Nu este mai mare iubirea, decât să-și dea cineva vieaja pentru prietenii săi.”

Domnul Isus însă făcu mai mult căci își dădu vieaja pentru vrăjmașii Săi. „Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți, ce vă poruncesc Eu.”

Intrebări.

1. Ce s'a întâmplat, după ce Domnul Isus părăsi camera de sus împreună cu cei unsprezece?

2. Ce spuse Isus? Ce cugetau Evreii despre vița? In ce se deosebeste vița de ceilalți pomi?

3. Ce spuse Domnul Isus despre Sine? Prin ajutorul cui se ridică vița? Către cine privi Isus în dorința de a primi ajutor și putere?

4. Când Domnul Isus s'a comparat pe

Sine cu vița, ce spuse El că sunt copiii Săi? Ce se face cu o coardă care nu aduce rod? Ce i se face unei coarde spre a aduce și mai mult rod?

5. Ce trebuie să i se facă viței? Dacă este lăsat în voia ei, ce se întâmplă?

6. Ce dorește Isus să fim? Numește câteva din roadele Spiritului. Cine sunt cosoarele în viețile noastre? Dacă aceste încercări se găsesc pe calea cea dreaptă, ce vom face?

7. Pentru ce este necesar a rămâne cu Isus?

8. Ce se întâmplă cu o ramură ce este ruptă din viță? Cum putem aduce roade?

9. La curățatul viei, ce se face cu acele coarde rupte? Ce spuse Domnul Isus despre acei cari sunt tăiați cu totul de lângă El?

10. Ce promisiune dădu Domnul Isus acelora, cari trăesc cu El prin păzirea cuvintelor Sale, în inimile lor? Ce este bucuros să facă Isus? Cum putem să cinstim pe Dumnezeu Tatăl?

11. Cât de mult ne-a iubit Isus? Ce poruncă ne dă El? Care este cea mai mare iubire, pe care o poate pricepe omul? Dar cum a dovedit Isus iubirea Sa? Când ne socotește El ca prieteni ai Săi?

Lecțiunea 3 — 17 Iulie, 1926.

Isus în grădina Ghetsemani.

Text biblic: Mateiu 26, 6—56.

Texte paralele: Marcu 14, 32—52; Luca 22, 39—53; Ioan 18, 1—12.

De memorizat: „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.” (Mat. 26, 41.)

1. In tovarășia cu cei unsprezece ucenici, Isus călători cu pas încet în lumina unei Spre Ghetsemani, care se află la piciorul Muntelui Maslinilor. El le dădu învățătura cu privire la viță și coarde, și apoi cu iubire și cu căldură se rugă pentru ucenicii Săi, precum și pentru toți acei, cari pe viitor vor crede în El.

2. După aceea Domnul Isus trecu peste un mic pârâieș, și veni în grădina Ghetsemani. Când sosiră în această grădină, ucenicii observară că Isus părea foarte trist și obosit. Ei nu mai văzuseră până aci privirea lui Isus așa de neliniștită și îngrijorată. La intrare, Domnul Isus le spuse: „Ședeți aici până Mă voiu duce acolo, să Mă rog.”

3. Isus luă cu El în grădină pe Petru și Iacob și Ioan. Isus le-a zis atunci: „Suflelul Meu este cuprins de o intristare

de moarte; rămâneți aici, și vegheați împreună cu Mine." Apoi merse la o mică depărtare mai înainte, însă nu prea departe, așa că cei trei ucenici puteau să-L vadă și să-L audă, și "... a căzut cu fața la pământ, și s'a rugat, zicând: „Tată, dacă este cu putință, depărtează dela Mine paharul acesta! Totuși, nu cum voiesc Eu, ci cum vorești Tu.”

4. A duce păcatele întregii lumi și să moară pe cruce în timp ce El nu făcuse nici un păcat, pricinuită lui Isus fiori când se gândia. El se dădu înapoi dela acel pahar fiindcă noi eram cei cari trebulă să bem paharul acela plin cu băutura aceea amară. Totuși, fiindcă nu eră altă cale prin care El putea să stabilească un drum pentru noi spre a fi mântuiți, iubirea Sa pentru noi fu așa de mare, încât primi din toată inima să facă lucrul acesta.

5. Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind, și i-a zis lui Petru: „Ce, un ceas n'ajăi pulut să vegheați împreună cu Mine? Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.” După aceea Isus se depărtă a doua oară și se rugă, zicând: „Tată, dacă nu se poate să se depărteze dela Mine paharul acesta, fără să-l beau, facă-se voia Ta!” S'a întors iarăș la ucenici, și i-a găsit dormind: pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.

6. I-a lăsat din nou, S'a depărtat, și S'a rugat a treia oară, zicând aceleaș cuvinte. „În timpul acesta” a ajuns într'un chin ca de moarte, și a început să se roage și mai fierbinte; și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sânge, cari cădeau pe pământ.” În această oră de încercare Isus ar fi dorit să găsească întărire și iubire mângâietoare, dar ucenicii Săi să lăsară cuprinși de somn și astfel pierdură ocazia fericită de a-l veni în ajutor. „Atunci I s'a arătat un înger din cer, ca să-L întărească.”

7. Apoi a venit la ucenici și le-a zis: „Dormiți de acum și odihniți-vă!... Iată, că a venit ceasul ca Fiul omului să fie dat în mâinile păcătoșilor. Sculați-vă, haidem să mergem: iată că se apropie vânzătorul.

8. „Pe când vorbiă El încă, iată că vine Iuda, unul din cei doisprezece, cu o gloată mare, cu săbii și cu ciomege, trimesei de proștii cei mai de seamă și de bătrânii norodului.” Domnul Isus le ieși înainte și zise: „Pe cine căutați?” Și ei răspunseră: „Pe Isus din Nazaret!” Isus răspunse: „Eu sunt!” Când vorbi Isus cuvintele acestea, îngerul care li dăduse puteri se așeză între El și gloată, și ei se dădură

înapoi plin de uimire, — proștii, bătrâni, soldași, și chiar și ludei căzură la pământ.

9. După aceea îngerul se depărtă, și gloata se ridică. Iuda le dăduse mai dinainte semnul acesta: „Pe care-l voi sărută eu, acela este, să puneți mâna pe El!” Iată, Iuda s'a apropiat de Isus, și i-a zis: „Plecăciune Invățălorule”; și L-a sărutat. Isus i-a zis: „Prietene, ce ai venit să faci, fă!” Vocea lui Isus eră plină de durere când El întrebă: „Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?” Mulțimea prinse curaj văzând că nu se întâmplă nici un rău lui Iuda când atinse pe Isus. „Atunci oamenii acela s'au apropiat, au pus mâna pe Isus, și L'au prins.”

10. Ucenicii gândiau, că Isus nu va îngădui să fie prins. Aceeaș putere, care făcu ca gloata să cadă fără de putere în fața Lui, ar fi pulut să-i păzească și pe ei și să facă posibilă scăparea Lui și a ucenicilor Săi. Cei unsprezece deveniră neliniștiți și îndărălți, când văzură frânghiile pe cari le aduseră spre a lega pe Acela, pe care ei li iubiau. „Simon Petru, care aveă o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preol, și i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numiă Malhu.”

11. Domnul Isus își trase mâinile dela acei, cari li țineau, și atinse urechea serului, și ea se vindecă. Apoi spuse lui Petru: „Pune-ți sabia la locul ei; căci toți cece scot sabie, de sabie vor pieri. Crezi că n'ajăi putea să rog pe Tatăl Meu, care mi-ar pune îndată la îndemână mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?” (O legiune de soldași la romani eră formată din mai mult de 6000 oameni.)

12. Ucenicii încă se mai gândiau: O, pentru ce nu s'a salvat pe sine însuș? Spre a răspunde cugetelor lor, Isus spuse: „Dar toate aceste lucruri s'au întâmplat ca să se împlinească cele scrise prin proci.” „Nu voui beă oare paharul, pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?” Ucenicii se îngroziră, când văzură pe Isus că este luat și legat cu frânghii. „Atunci toți ucenicii L'au părăsit și au fugit.”

Intrebări.

1. Ce învățatură dădu Isus ucenicilor Săi în timp ce mergeau spre Muntele Maslinilor? Pentru cine se rugă El fierbinte?

2. Cum eră fața lui Isus, când veni în grădina Ghetsemani? La intrare în grădină ce a spus Domnul Isus către ucenici?

3. Pe cari ucenici luă Isus cu El în grădina? Ce făcù El? Deși eră așa de trist, totuș cum dovedì El spiritul de supunere?

4. Ce mare povară fusese așezată asupra lui Isus? Deci se dadù înapoi dela acel pahar? Totuș iubirea. Sa la ce lucru îl îndemnă?

5. Ce s'a întâmplat după aceasta?

6. Ce făcù Isus a treia oară? În rugăciune ce cuvinte întrebunță El? Cât de fierbinte s'a rugat El? Ce ar fi dorit Isus să găsească? Ce ocazie pierdură ucenicii prin aceea, că au adormit? Cum fu Isus imputernicit?

7. Când El venì la ucenici, ce spuse? Ce oră se apropiase?

8. Ce s'a întâmplat după aceasta?

9. Numai când putù gloata să se ridice? Ce știi despre Iuda? În ce chip iubitor îi răspunse Isus? Ce făcù pe multime să prindă curaj? Ce făcură apoi ei?

10. Ce cugetau ucenicii? Ce îi făcù să fie îndârjiți? Cum încercă Petru să ajute pe Isus?

11. Ce făcù Domnul Isus? Ce zise El?

12. Ce gând mai eră în mințile ucenicilor? Ce le aminti Isus cu privire la Scripturi? Ce spuse El despre paharul pe care îl daduse Tatăl? Când ucenici văzură pe Domnul Isus legat, cum căutară să se scape pe ei însuși?

Lecțiunea 4 — 24 Iulie, 1926.

Isus înaintea Arhiereului. Petru tăgăduște pe Domnul.

Text biblic: Mateiu 26, 57—75.

Texte paralele: Marcu 14, 55—72; Luca 22, 54—62; Ioan 18, 12—27.

De memorizat: „Desprejuit și părăsit de oameni, om al durerii și obișnuit cu suferința.” Isaia 53, 5.

1. Isus știa, că sosise timpul pentru El spre a fi luat de vrăjmașii Lui cari veniseră în grădina Ghetsemani, astfel încât nu făcù nici o sforțare să scape. „Deci ostașii din cohortă și căpitanul și slujitorii Iudeilor prinseră pe Isus și-L legară, și-L duseră.” La început toți ucenici îl părăsiră și fugiră; dar când Petru și Ioan se uitară înapoi și văzură, cât de liniștit se lasă prins învâștorul lor, ei se întoarșeră și îl urmară.

2. Ceice L'au prins pe Isus, trecură cu El peste păraiaș, străbătura grădinile și aleele de măslini, și mergând pe străzile orașului adormit, ajunseră cu El la casa

bătrânului Ana, care fusese mai înainte mare preot, și care eră respectat mult de Evrei. Dela acesta El fu dus la palatul lui Caiafa, care în vremea aceea eră mare preot. Mulți dintre cărturari și bătrâni chiar să adunaseră aci, așteptând la templu pe ostași și pe ofișerii ce aveau să aducă prins pe Isus.

3. Când toți se adunară în sala de judecală, Caiafa ședeă pe tron, având pe Domnul Isus în față la piciorul tronului. Ostașii romani, cărturarii și fariseii aproape umpluseră sala. Deasemenea fu lăsat să intre Petru și Ioan. Petru se amestecă printre servitorii din curte, încălzindu-se la foc și sperând că n'o să poată să'l cunoască că și el a fost unul din acei, cari L'au urmat pe Domnul Isus.

4. Isus nu săvârșise nici un rău. El păzi toate poruncile lui Dumnezeu, și deasemenea fusese supus față de legile șinului în care se află. Totuș oamenii cei răi hotărîșeră, ca El să fie omorît. De multe ori măi înainte, ei se siliseră să-L ispășească să facă sau să zică ceva, în care ei ar fi putut găsi o greșeală, dar Isus făpluise și vorbise cu alăta înțelepciune, încât nici un om nu putù să găsească vreo vină temeinică împotriva Lui.

5. „Preoșii cei mai de seamă, bătrânii și tot Soborul căulau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî. Dar n'au găsit niciuna.” Mulți oameni veniau și spuneau lucruri adevărate, dar unul spunea ceva, iar un altul spunea altceva contrar. Astfel, încât ei nu știau, ce să spună împotriva lui Isus.

6. „La urmă au venit doi matori mincinoși și au spus: Acesta a zis: Eu pot să stric templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile.” Isus nu spuse așa. Odată, când ei li cerură un semn spre a dovedî, că eră Fiul lui Dumnezeu, El spuse: „Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridică.” Dar templul despre care vorbiă El, nu însemnă templul de marmoră în care se închinau Evreii, ci templul corpului Său, pe cari ei voiau să-l dîștrugă. Când se va sculă din mormânt după trei zile, atunci se vor convinge, că într'adevăr El eră Fiul lui Dumnezeu.”

7. Când marele preot auzi cuvintele acestei mărturii mincinoase, el se ridică și spuse lui Isus: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?” Dar Domnul Isus nu scoase nici un cuvânt. Atunci marele preot ridicându-și mâinile spre cer, zise: „Te jur (li poruncesc), pe Dumnezeul cel viu, să ne spui,

dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu?”

8. Isus nu dădu nici un răspuns acuzației mincinoase, ce l se aduse, totuși El nu putea să tacă, când fu întreat: dacă El ar fi Fiul lui Dumnezeu. Domnul Isus spuse marelui preot: „Da, sunt.” Și încă mai zise: „Ba mai mult, vă spun, că deacum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului.”

9. Când auzi marele preot cuvintele acestea, își sfășie vestmintele lui de mare preot ce le avea îmbrăcate, spre a arăta, cât de îndurerat era să audă pe un om simplu, și de rând, că prelinde a fi Fiul lui Dumnezeu. Atunci el spuse celorlalți preoți și bătrâni, cari judecau împreună cu el: „A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată, că acum ați auzit hula Lui. Ce credeți? El au răspuns: Este vinovat să fie pedepsit cu moartea.”

10. „Atunci L-au sculptat în față.” Oamenii, cari păziau pe Isus, îl batjocoriră și-L băteau. L-au legat la ochi, îl loviau peste față, și-L întrebau, zicând: „Prooroceste cine Te-a lovit?”

11. În timp ce se petreceau acestea în palat, Petru era afară în curte lângă foc. O servitoare veni la el și zise: „Și tu erai cu Isus Galileanul?” Dar Petru tăgădui acest lucru înaintea lor toți, zicând: „Nu știu, ce vrei să zici.”

12. Când a ieșit în pridvor, l'a văzut o altă slujnică, și a zis celor de acolo: „Și acesta era cu Isus din Nazaret.” Dar Petru tăgădui, zicând: „Nu cunosc pe omul acesta.”

13. Peste pușin, ceice stăteau acolo, s'au apropiat și au zis lui Petru: „Nu mai încapе îndoeală, că și tu ești unul din oamenii aceia.” Lui Petru îi era teamă ca nu cumva să fie luat și să sufere chinurile pe care le îndură Isus. „Atunci el a început să se blasteme și să se jure, zicând: „Nu cunosc pe omul acesta! În clipa aceea a cântat cocoșul.”

14. Atunci Petru își aminti de cuvintele pe cari i le spusese Isus: „Adevărat îți spun, că tu, chiar în noaptea aceasta, — înainte ca să cânte cocoșul — te vei lepăda de Mine de trei ori.” Când Isus fu scos afară în pridvor, El se întoarse și privi la Petru. Inima lui Petru fu străpunsă de această privire iubitoare. El era mâhnit din pricina păcatului său, „și a ieșit afară și a plâns cu amar.”

Intrebări.

1. Ce știa Domnul Isus? Ce nu se silă

să facă? În ce chip fu dus? Cari dintre ucenici se întoarseră și îl urmară?

2. Unde îl duseră? Cine se adunaseră în palat?

3. Cine se găsiă în sala de judecată? Ce nu doriă Petru să se știe?

4. Ce știi despre purtarea lui Isus? Ce se siliseră acești oameni răi să facă mai înainte?

5. Cum căutau ei acum să aducă moartea lui Isus? Pentru ce nu puteau să găsească ceva temeinic în cecece spuneau martorii mincinoși?

6. În ură ce spuse doi oameni că L-au auzit zicând? Despre ce templu vorbise El? De ce lucru se vor convinge ei, când îl vor vedea sculându-Se din mormânt?

7. Atunci ce întrebă marele preot pe Isus? În ce chip solemn îi porunci lui Isus să vorbească?

8. Ce răspunse Domnul Isus?

9. Cum își exprimă marele preot mânia? Ce spuse el către acei, cari ședeau la judecată împreună cu el? Ce răspunseră ei?

10. Cum își bătură joc de Domnul Isus?

11. Ce făcerea Petru în timpul acesta?

12. Unde merse apoi Petru? Cum tăgădui Petru pe Isus a doua oară?

13. În ce fel a fost încercat a treia oară? De ce lucru se temeă el? Cum răspunse el? Ce auzi îndată după aceasta?

14. Ce își aminti Petru? Ce străpunse inima sa? În ce chip își exprimă Petru mâhnirea din pricina păcatului său?

Lección 5 — 31 Iulie, 1926.

Isus înaintea Marelui Sinedriu. Isus înaintea lui Pilat. Moartea lui Iuda.

Text biblic: Luca 22, 66 până la cap. 23, 3; Maleiu 27, 1—14.

Texte paralele: Ioan 18, 28—38; Marcu 15, 1—5.

De memorizat: „El n'a făcut păcat, și în gura Lui nu s'a găsit vicleșug.” 1 Petru 2, 22.

1. Pentru Domnul Isus noaptea aceea a fost lungă și obositoare. El nu mai avusese vreme să se culce sau să se odihnească din momentul, când soldații, călăuziți de Iuda, veniseră să-L caute în grădină, așa că fu luat și dus imediat la palatul marelui preot, unde fu batjocorit și chinuit până dimineața.

2. „Când s'a făcut ziua, bătrânii noro-

dului, preoții cei mai de seamă și cărturarilor s'au adunat împreună, și au adus pe Isus în Soborul lor. Ei l-au zis: Dacă ești Tu Hristosul, spune-ne! Isus le-a răspuns: Dacă vă voi spune, nu veți crede; și dacă vă voiu întrebă, nu-Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul.... Toți au zis: „Ești Tu dar Fiul lui Dumnezeu? Și El le-a răspuns: „Așa cum spuneți; da, sunt.“ Isus știa, că ei spusese-
ră adevărul prin acea întrebare.

5. Iudeii atunci hotărâră, că nimenea nu-mai are nevoie să mai spună ceva contra lui Isus, fiindcă ei gândiau că însuș El și-a adus acuzație. Deci când hotărâră, ce să spună contra Lui, îl legară cu frânghii, după cum ar fi legat un om foarte periculos, de care le-ar fi fost teamă, să nu le facă vreun rău, și îl duseră la Pontifi Pilat, guvernatorul.

4. Soborul Evreilor putea să judece pe un om după legile lor, și putea să spună, că au hotărât în privința lui Isus, că „este vinovat, să fie pedepsit cu moartea“, și mai puteau încă și să-L închidă; dar în aceste zile ei nu aveau putere să omoare. Guvernatorul roman trebuia să hotărască în această privință. Pentru acest motiv ei duseră pe Isus înaintea lui Pilat.

5. Doar cu o zi înainte, Iuda fusese cu Isus, fiind socotit ca unul din ucenicii Săi. În noaptea aceasta el călăuzi pe ostași în grădina, unde se rugă Domnul Isus. El L-a arătat pe Isus, ca pe Cineva, pe care îl căutau. Dar Iuda nu își închipuia, că Isus va îngădui acestor nelegiuiri, să-L ia prizonier. Preotul îi dăduse treizeci de monede de argint, cu condiția, de a-i conduce la Isus, și Iuda gândia, că poate să facă lucrul acesta și să câștige bani, și că Isus va scăpa din mâinile lor.

6. Acum dimineața, când Iuda află că Evreii hotărâseră ca să omoare pe Isus, și când văzu, cu câtă liniște se supunea Isus la toate chinurile grozave pe cari l-le pricinuiau, simți în inimă o mare teamă. Iuda își făcu în grabă un drum prin mulțime, „a dus înapoi cei treizeci de arginți, i-a dat preoților celor mai de seamă și bătrânilor și a zis: Am păcătuil, căci am vândut sânge nevinovat.“

7. În chipul acesta, Iuda spuse mai marilor preoților și bătrânilor, că Isus eră nevinovat de orice rău; dar preoții nu luară deloc în seamă ce spusese Iuda. Ei îl răspunseră foarte nepăsători: „Ce ne pasă nouă? Treaba ta.“ Atunci Iuda „a aruncat arginții în templu, și s'a dus de s'a spânzurat.“

8. Mai marii preoților luară bucățile de argint, dar erau nedumeriți, căci nu știau, ce să facă cu ele. Ei își dădură seama, că nu putea să le pună în visteria templului, căci își ziceau, că sunt preț de sânge.“ În cele din urmă se hotărâră, să cumpere un câmp, care să servească drept pământ pentru îngroparea străinilor și a celor fără vreo casă.

9. Evreii cugetară adânc, spre a găsi, ce să spună lui Pilat, guvernatorul roman, pentru ca acesta să-L găsească la judecată pe Domnul Isus ca fiind un vinovat spre a fi omorât. Isus spusese în fața tuturor, că El este Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Prin aceasta ei aflau, că Isus eră acela, pe care Dumnezeu îl făgăduise Regelui David, ca fiind Fiul ce va sta pe tronul lui pentru veșnicie.

10. De aceea Evreii se chibzuiră să spună lui Pilat, că Isus pretinde a fi rege. Ei gândiau, că aceasta va face pe Pilat, să se mânie înlocmai ca și Irod cel Mare, care se mâniase, când auzise, că se născuse Cineva, care avea să fie Regele Evreilor.

11. Când Domnul Isus fu dus înaintea lui Pilat, guvernatorul privi spre El, și întrebă: „Ești Tu împăratul Iudeilor?“ Domnul Isus spuse, că da, este; dar când mai marii preoților și bătrâni spuseră mai multe lucruri neadevurate contra Lui, „n'a răspuns nimic.“ Atunci Pilat l-a zis: „N'auzi de câte lucruri Te învinuesc ei? Isus nu i-a răspuns niciun cuvânt, așa că se miră foarte mult dregătorul.“

Intrebări.

1. Câte lucruri s'au întâmplat în noaptea, în care Domnul Isus a fost trădat de Iuda?

2. Cine se adunară disdedimineață? Ce s'a întâmplat acolo?

3. Ce gândiau Evreii, că nu mai este nevoie? Ce gândiau ei că a făcut Domnul Isus? Cum îl legară? La cine L'a dus?

4. Ce puteau să facă Evreii cu cineva, care a făcut un rău? Ce nu puteau face? Ce trebuie să hotărască guvernatorul roman?

5. Doar cu o zi mai înainte cine făcuse parte dinte ucenicii Domnului? Ce știi despre gândurile lui Iuda?

6. Ce făcu pe Iuda, să simtă în inimă o teamă mare? Ce îl făcu să vină din nou la mai marii preoților? Ce spuse el?

7. Ce făcură preoții? Ce făcu Iuda cu banii pe cari îi primise pentru a trăda

pe Domnul Isus? Ce făcù el după aceea?

8. Pentru ce nu au putut preoții cei mari să pună banii în visteria templu lui? Ce au făcut cu banii?

9. Pentru ce cugetară adânc, ce să spună lui Pilat? Ce doriă Isus să-i facă, să înțeleagă prin aceea, că le spuneă, că El este Fiul lui Dumnezeu?

10. Ce se chibzuiră, să spună lui Pilat? Ce alt conducător se mâniase, când auzi că s'a născut Isus?

11. Ce întrebări puse Pilat lui Isus? Cum răspunse Domnul Isus? Cum primì El lucrările neadevărate, pe cari Evreii le spuneau despre El? Ce îl întrebă Pilat despre acestea? Ce făcù pe Pilat, să se mire foarte mult?

(Apel către tineret).

Urmare dela pag. 102.

Iubite Frate, Iubită Soră, caută de adună mijloacele, începând de azi, faceți planuri cum să adunați mijloace pentru a veni la școală. Rugați-vă mult în direcția aceasta, și spuneți Tatălui ceresc starea voastră. Dacă voi sunteți sinceri, Domnul va binecuvântă eforturile voastre și vă va ajuta. Este un proverb care zice: „Voieste și vei putea.“

Când Alexandru cel Mare a ajuns în unul din marșurile sale glorioase în fața unei cetăți un din generali l'a întrebat dacă ar luă cetatea în cazul că ar avea prilejul. Ce zise însă Alexandru? „Dacă așa avea prilejul!“ „Eu îmi fac singur prilejul“, și cetatea a fost luată.

Așă și noi ne vom face prilejul de a ne câștiga o locuință care poate să ne fie o binecuvântare veșnică. Mai spun odată iubii tineri: Faceți planuri pentru viitor. Dacă nu vă puteți procura mijloace pentru anul acesta, strângeți pentru anul viitor. Puneți-vă ținte și căutați ca să le ajungeți căci numai astfel veți ajunge la starea de a fi plăcuți Domnului spre a vă folosi. Rugați-vă, lucrați, și Domnul are să vă ajule.

Așteptăm scrisoarea voastră,

P. J. Gaede.

Str. Viilor 53, Dicosănmartin.

„Curierul Misionar“

Foate lunară.

Director: P. P. PAULINI

Membri: ȘT. DEMETRESCU

Edit. și Red. res.: D. FLOREA

Prețul unui număr Lei 8.—Abon. pe un an Lei 96.

Red. și Admin. Str. Labirint 116.

CURIERUL

S'a Primit la Redacție o scrisoare din partea fr. P. P. Paulini, preș. Uniunii Române, în care transmite pe această cale mulțumirile sale frățești tuturor fraților din Uniunea Română și în deosebi celor cari poartă pe delegații Uniunii la tronul lui Dumnezeu prin rugăciunile lor.

AVIZ.

În viitor intenționăm să adăugăm câteva pagini la „Curierul Misionar“ cu anunțuri și chestiuni comerciale pentru frații din Uniunea Română.

Frații vor avea posibilitatea pe această cale să anunțe produsul lor, cereri sau oferte de serviciu.

În ce privește anunțuri cu privire la împrumuturi de bani nu se primesc.

Cereri de serviciu: Format 1 coloană, 1 rând-petit (corp 8) Lei 5; minimum 5 rânduri, Lei 25.

Cu litere grase 100 la sută în plus.

Oferte pentru serviciu: Format 1 coloană; 1 rând-petit Lei 7; minimum 5 rânduri, Lei 35.

Anunțuri de afaceri: Format 2 coloane 1 rând-petit Lei 12; minimum 5 rânduri, lei 60.

Manuscrisele să fie scrise cu cerneală, clare și citește pentru a se evita greșeli.

Publicarea se va face numai după primirea costului.

Toate anunțurile de orice fel se vor adresa direct Casei de Editură.

Atragem atențiunea Onorațiilor noștri Ceiitori, abonați și tuturor persoanelor cari trimit sume, să specifice fie prin scrisoare fie în dosul cuponului dela mandat, scopul pentru care trimete suma.

Fată, etate 15 ani, dorește a învăța croitoria de damă. Sabatul liber. Adresa: Gheorghe Curău, Com. Ionești Jud. Brăila.

Vând un teren 468 m. p. (fașadă 16 m.) a lei 80 m. p. situat în Piatra Neamț, strada Carol. A se adresa: Vasile Marmeliuc, str. C. Andriaș No. 3 Piatra Neamț.

De închiriat 3 camere pe timpul sezonului de vară în Piatra Neamț, pe str. C. Andriaș No. 3.

Necrolog.

Sora Maria G. Ciaușu, membră a comunității din Com. Perișoru, jud. Brăila a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 25 Aprilie a. c.

Dânsa a fost în etate de 75 ani. Aproape 35 ani a îndurat suferințe corporale. Deși nu putea lua parte la adunări, totuși era mângâiată de frații, cari o vizitau și-i împărtășiau binecuvântările și bucuriile Domnului. Primise legământul în 1920.

Inhumarea a avut loc în cimitirul Comunității Adventiste din localitate.

Ne-am despărțit cu speranța celor făgăduite de Domnul, că la venirea Sa va trimite pe îngerii Săi, spe a a adună pe aleșii Săi din cele patru părți ale pământului, și dintre cari credem că va face parte și dânsa.

Com. Perișoru

Jud. Brăila. D. D. Gavrilesco.

Sora Ioana M. Roșioru, membră a comunității București-Labirint a fost chemată de Domnul la odihnă.

Dânsa s'a străduit totdeauna să trăească o viață plăcută în ochii Mântuitorului ei. Inhumarea a avut loc în localitate, roșindu-se cuvântări ocazionale.

Credem că o vom vedea la învierea celor drepți.

București.

A. Hedvig.

Fratele Florea Turturică membru din Com. Băduleasa a încetat din viață pe ziua de 30 Aprilie a. c. El era în etate de 62 ani. A fost unul dintre primii credincioși în Județul Teleorman.

A închis ochii în speranța că Mântuitorul său și al nostru va strigă cu glas din trâmbiță la viață pe toți adormiții Lui la venirea Sa a doua oară.

Mulți au urmat pe fratele până la locul de odihnă din localitate.

Avem speranța de a-l revedea la învierea cea întâiu a drepților la venirea lui Isus.

Alexandria.

C. Florescu.

Fratele Stan St. Vasile din Com. Valea Lungă a adormit în Domnul la 15 Maiu a. c., în etate de 59 ani. El suferise de gripă numai o săptămână.

Inhumarea a avut loc în cimitirul A. Z. Ș. din localitate.

Cu această tristă ocazie multă lume au rămas impresionați de cele auzite din

Cuvântul lui Dumnezeu, cu privire la starea omului pe acest pământ.

Cele 3 fiice ale lui credem, că vor urma de aci înainte Domnului, și ca atunci când Domnul va reveni să-l putem vedea în rândul celor drepți.

Pucioasa.

Ar. Duică.

Fratele Vasile Stanciu, din com. Băsteluș (jud. Tutova) după o scurtă suferință a încetat din viață pe ziua de 3 Maiu a. c.

El a închis ochii în speranța că Domnul Isus i-a fost mântuitorul lui și că la a doua Sa venire va putea vedea pe Acela, pe care L-a iubit atât prin Cuvântul Său. Rămânem în speranța că îl vom vedea în rândul drepților, în jurul Mântuitorului.

Bârlad.

Ștefan Ouatu.

Fratele Ilie Potra de ani 70 membru al comunității A. Z. Ș. din Turnu-Severin a fost chemat de Domnul la odihnă pe ziua de 14 Maiu a. c. ora 11, a. m.

A fost un membru viu în Biserica Domnului Hristos și totdeauna s'a străduit să trăească o viață plăcută în fața Mântuitorului.

Inhumarea a avut loc în cimitirul comunității A. Z. Ș. din localitate.

Pe tot parcusul colegiului s'au cântat imnuri creștine.

S'au rostit cuvântări ocazionale de către fr.: V. Tolan și L. Mazilu la care a luat parte foarte multă lume.

L-am însoțit cu speranța revederii în mărire la a doua venire a Domnului, când Domnul va zice: „Vino, slugă bună și credincioasă... întră întru bucuria Domnului tău.”

Turnu-Severin

I. Mazilu.

Sora Paraschiva Hățăgan, din Com. Intră-Gâlzi, jud. Alba de Jos, a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 29 Maiu a. c., după o lungă suferință. Era în etate de 70 ani.

A fost o soră stăruitoare în nădejdea revenirii Domnului Hristos, până în clipa când s'a despărțit de familia sa, cu cuvinte de speranță în Domnul.

Cuvântările noastre au fost ascultate de foarte multă lume.

Rămânem încredințați că o vom vedea la învierea cea dintâiu a drepților.

Deva.

Petre Corman.